

Мурашкін Михайло Георгійович
доктор філософських наук, професор,
професор кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

КОРУПЦІЯ ЯК ВІДСУТНІСТЬ РЕФОРМ У СУСПІЛЬСТВІ

Суспільство завжди має запит на зміни. Ці зміни відбуваються в напрямку покращення, покращення умов життя, покращення життєвого простору суспільства. Таке може і не відбуватися. Але суспільство завжди має запит на зміни до найкращого.

Відсутність змін до найкращого може бути пов'язане з певними діями влади. Адже влада так чи інакше повинна щось змінювати виконуючи запит суспільства на реформи які дадуть більш якісне життя. Якщо влада не реформує суспільство, її структури, а живе по старому, то це ознака того, що владанічого не робить. Але влада всерівно чимось займається. Якщо вона не займається реформами то це ознака того, що вона займається собою, своїм життям, своїм достатком.

Влада яка не займається реформами – це вже корумпована влада. Вона відбирає тільки для себе. Хоча у неї може й не бути прямих корупційних схем збагачення. Але витрачений час в повітря, коли неререформованість цілих сфер життя тягне суспільство назад, в минуле показує, що влада корумпована в загальних масштабах. Відсутність реформ, неререформованість – це і є та сама корупція в цілісних масштабах всього суспільства, всіх її інституцій. Зрозуміло, що реформи можуть вести не к прогресу, а к регресу. Тоді корупційна складова виражена більш чітко.

Влада яка не займається реформами і покращенням життя, всерівно чимось займається. Запідозрити її в прямій корупції, коли діють певні схеми збагачення може і не варто. Але бездіяльність, неререформованість державних інституцій, неререформованість сфер людського життя є корупція зсерединми, корупція основ, марнотратство часу. А час - це теж гроші. А чиновник при владі в прибутку. Він за цей час покращив своє життя, працюючи на себе. Його збагачення поза державних інституцій. Але воно працювало не для добробуту всіх, коли чиновник відірваний від своїх обов'язків працював фактично на себе.

Чиновник відриваючись від загальних дій державної спільноти вже працює на себе ігноруючи певні правила взаємодій.

В сучасному світі набуває великої ваги інформаційність. Але росте в своїх розмірах і дезінформація. Одна з причин цього явища – це те, що ринок привласнює критику, критика скуповується багатіями. А це вже можливість

поширювати дезінформаційний простір. Цей простір впливає на владу, дезінформує її, а отже робить дії влади не ефективними. Так що корумпованість може не зовсім залежити від влади. Але вона залежить від культурного рівня цієї влади. Високий культурний рівень влади не дозволить піддаватися дезінформаційному впливу, тим самим знижуючи темп реформаційних процесів.

Побороти корупцію – це зайнятися реформами. А тоді вже не буде часу вирішувати свої проблеми і проблеми своїх родичів за рахунок держави. Тоді вже буде можливість позбутися кумівства. А отже виникнуть дії не для себе і своїх родичів, а для всіх. Для всіх – це свобода, рівність, верховенство права, демократія.

Отже можна зробити узагальнюючий підсумок ідейних конструкцій. Корупція може бути представлена як відсутність реформ з боку влади, відсутність реформ задля покращення суспільного життя. Гальмувати ці процеси може просто відсутність певного рівня культури у владі, яка піддається дезінформаційним впливам і гальмує прогресивні тенденції.

Савіщенко Вікторія Миколаївна
декан юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук, доцент

ГЕНЕЗИС ДЕОНТОЛОГІЧНОЇ ОСНОВИ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЮРИСТІВ

Справедливе правосуддя виступає невід'ємним елементом верховенства права та передумовою ефективного захисту прав людини. Реалізація цього найважливішого правового принципу вимагає від працівників судів, прокуратури, поліції, юстиції не лише ґрунтовних юридичних знань, а й володіння високими стандартами професійної етики. Проте тривалий час українські суди, адвокатуру, прокуратуру, міліцію поповнювали кадри, підготовка яких здійснювалася за «зунівською» технологією, без урахування етичних стандартів професії. Формування лише юридичних знань призвело до неспроможності фахівців протистояти намаганням неправомірного впливу на їх професійну діяльність, проявів корупції, вияву зневаги до людей, грубості, зверхності та інших негативних якостей. Врешті довіра суспільства до суддів, прокурорів, міліціонерів, адвокатів, нотаріусів була втрачена.

В Україні з 2014 року проходять масштабні реформи правоохоронних органів, які мають на меті очистити професійну спільноту юристів від фахівців, які скомпрометували її, та привести діяльність судів, прокуратури, адвокатури, нотаріату, поліції, юстиції до міжнародних та європейських стандар-